

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; deze behoudt zich het recht voor, de stukken te bekorten)

TELEMETRISCHE pH-BEPALING

Een bekend man zei eens: „In Holland gebeurt ook alles, alleen tien jaar later”. Het heeft mij steeds verbijsterd dat deze stelling vooral in de medische wereld vaak waar blijkt te zijn. Bij het lezen van het bericht van collega DE VRIES (1970) over de telemetrische pH-bepaling in de maag moest ik er onmiddellijk weer aan denken. Het toeval wil dat deze techniek mij al jaren heeft gefascineerd: Overigens mij niet alleen, want reeds in juli 1962 haalde de „Heidelberger capsule” de frontpagina van mijn lijfblad *Radio-Electronica*. Nadien heb ik herhaaldelijk internisten en gastro-enterologen voor deze techniek trachten te interesseren. Meer dan een vriendelijke glimlach heb ik niet kunnen bereiken. Wat weet tenslotte een eenvoudig chirurg van maagzuurbepalingen? En tenslotte wat weet een eenvoudig internist van pH — afhankelijk van frequentieverschuiving? Nu van bevoegde zijde de Heidelberger capsule wordt aanbevolen kan ik weer zeggen: Proficiat, wij hebben de tienjaargrens weer net gehaald.

Literatuur: VRIES, P. M. DE (1970) *Ned. T. Geneesk.* 114, 908.

Leiden, juni 1970

C. J. TIMMERMANS

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

JAN DEKKERSTICHTING EN DR. LUDGARDINE BOUWMANSTICHTING

De Stichtingen hebben ten doel wetenschappelijk onderzoek op het terrein der geneeskunde te bevorderen.

De volgende bestuursvergadering der Stichtingen zal plaats vinden in oktober 1970. In verband daarmee worden subsidie-aanvragen gaarne vóór 1 oktober a.s. ingewacht.

Een aanvraag moet vergezeld gaan van een korte omschrijving van het onderzoek, van een raming en omschrijving van de kosten en bij voorkeur van een aanbeveling van een wetenschappelijk onderzoeker.

Verdere inlichtingen kunnen bij de secretaris, Prof. Dr. P. J. ZUIDEMA, Instituut voor Tropische Hygiëne, Mauritskade 57, Amsterdam (tel. 020-946321), worden verkregen.

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Voedsel. — In de naaste toekomst kan er genoeg voedsel worden geproduceerd voor de gehele wereldbevolking, aldus de uitkomst van een door de FAO (Food and Agriculture Organization van de WHO) ingesteld onderzoek. Maar er is een bottleneck: de falende distributie van het voedsel, dat niet kan worden vervoerd naar de plaatsen waar men er de meeste behoefte aan heeft. Dit was het hoofdthema van het Tweede Wereldcongres Voedsel dat eind juni in Den Haag is gehouden. Indien de door het Indicative World Plan aanbevolen werkschema wordt uitgevoerd, zal de wereldproductie van voedsel per jaar met 3,7 pct toenemen, dat is één pct meer dan de toeneming van de wereldbevolking. Het Indicative World Plan legt grote nadruk op de productie van vlees, om het proteïnetekort in de ontwikkelingslanden op te heffen. Men denkt aan twee etappes: eerst een aanvulling in calorieën door vergrote graanproductie, gecombineerd met dierlijke producten die snel kunnen worden verkregen zoals kippen, eieren, varkens. In de tweede etappe kan de toeneming van de graanproductie wat wor-

den afgeremd en moet er meer worden gewerkt aan de ontwikkeling van de veestapel. De FAO schat dat de uitvoering van deze plannen gedurende een periode van 23 jaar meer dan \$ 110 miljard zal kosten; meer dan de helft hiervan is nodig voor het Verre Oosten en Azië, meer dan een kwart voor Zuid-Amerika. Het meeste geld zal worden besteed aan verbetering van de grond, voornamelijk voor de organisatie van een doelmatige bevoeding. De directeur-generaal van de FAO, de Nederlander A. H. BOERMA, hoopt dat de rijkere landen 1 pct van hun nationaal inkomen zullen bijdragen aan de ontwikkeling, en dat zij de handel met de ontwikkelingslanden zullen bevorderen door liberalisatie van invoerbepalingen. (*Nature*, 4 juli bl. 8.)

Groot-Brittannië

Lastige bereklauw. — De bereklauw (*Heracleum spondylium*) groeit sinds lang in Engeland, maar een familiereus, de *H. mantegazzianum*, is pas „kort” geleden geïmporteerd uit de Kaukasus. Aanvankelijk vond hij een plaats in de tuin voor exotische planten van de Kew Gardens, maar 50 à 60 jaar geleden ontsnapte hij, en begon hij zich op verschillende plaatsen te manifesteren. De reuzebereklauw bereikt in drie maanden een hoogte van 12 à 15 voet, waarbij de stam een diameter van 6 duim krijgt. Voor deze reuzegroei zoekt de plant het water op. Dat is de verklaring waarom het juist vissers en zwemmers zijn die met de symptomen komen, veroorzaakt door contact met de plant. De contactplaatsen van de huid met de plant worden overgevoelig voor licht. Een etmaal na de belichting verschijnt een erytheem, en nog een etmaal later komen er blaren. Ze genezen gelukkig snel, maar laten littekens en een bruine pigmentatie achter, die nog na jaren te zien zijn. (*Lancet*, 4 juli bl. 32).

Verenigde Staten

Nieuwe artsen. — In het *Journal of the American Medical Association* (15 juni) wordt een uitvoerig overzicht gegeven van de gedurende 1969 nieuw toegelaten artsen (medical licensure), ten getale van 9.978, dat is 212 meer dan in 1968. Van de artsen waren 7.671 afkomstig uit de Verenigde Staten en Canada, de resterende 2.307 kwamen van buitenlandse medische scholen. Het laatste getal is 122 hoger dan dat van het voorgaande jaar. In tien jaar tijd is het aantal per jaar toegelaten buitenlandse artsen met 50 pct toegenomen.

Mortaliteit van gekleurden. — De leeftijdsverwachting bij „nonwhites” in de Verenigde Staten is sinds 1900 aanmerkelijk gestegen, nl. van 33,8 tot 64,6 jaar. De stijging vond voornamelijk in het begin van deze eeuw plaats (evenals bij de blanken): tot 1950 bedroeg de toeneming ongeveer 27 jaren; na 1950 is de winst slechts 4 jaren geweest. Vrouwen waren in het voordeel: steeg de levensverwachting tussen 1900 en 1967 bij mannen met 28,6 jaren, bij vrouwen nam ze toe met 33,2. De levensverwachting bij het bereiken van een bepaalde leeftijd levert onverwachte getallen op. Zo is de winst bij gekleurde vrouwen t.o.v. mannen op de leeftijd van vijf jaar 5,9 jaren, maar op de leeftijd van 75 jaar slechts een klein half jaar. (*Statist. Bull. Metr. Life*, april 1970.)

Rapport over marihuana. — Het „House Select Committee on Crime” heeft een rapport gepubliceerd over de gevaren en gevolgen van marihuana-gebruik. Het rapport is gebaseerd op „hearings” die in 1969 in zes steden werden gehouden waarbij als getuigen werden gehoord voormalige gebruikers, sociologen, leraren, uitvoerende wetsambtenaren, artsen en geestelijken. Enige conclusies: 1. marihuana kan psychische afhankelijkheid teweegbrengen; 2. marihuana-gebruik kan mensen tot een levenswijze brengen die hen eerder doet overgaan tot het beproeven van andere drugs; 3. het effect van marihuana hangt in belangrijke mate af